

För 110 år sedan gick min pappa Axel med sin syster Margareta och deras föräldrar Amelie och Oscar Dickson i denna lindallé på Gammalstorp i Västergötland. De hade nyligen flyttat hem från teodling på Ceylon. Nu var det svensk nysnö under deras fötter.

Vi gingo i en lindallé
På gula våta blad
Och tårar sköljde på min kind
Och jag var ändå glad

Vi gingo länge hand i hand
Och talade som barn
Så stodo vi med ens framför
En gammal väderkvarn



Grinden till Gammalstorpsallén. Vandrar man rakt fram kommer man till Parkdammen och spången till Lycksalighetens ö. ”Här brukade Amelie vila, när hon var ledsen” berättade vår pappa Axel. ”Åtminstone två av hennes ofödda barn var gravsatta där.” Lycksalighetens ö finns kvar. Vänder man sig om och går åt motsatt håll vid grinden, kom man på Harriet Löwenhjelms tid till en Väderkvarn. Men den är sedan länge borta.
Foto Elsie Dickson 2011.



Inspirerad av Gammalstorpsgrinden byggde Thomas Dickson denna grind vid Soltäppan med ingång från Prästgårdsvägen 10, omkring 1960. Två rejäla stolpar tillverkades i ek, spetsades och gjöts fast i marken för att hålla grindarna stadigt upprätta. ”Det tog väl en vecka, som jag skolkade från skolan för.” Grinden finns kvar.
Foto Crispin Dickson 2020.



Till häst på Gammalstorp. Oscar och Axel Dickson cirka 1914. Axels häst var en norsk fjording, som hette ”Dölekongen”. När familjen flyttade till Djursholm 1918 fick Dölekongen sitt nya hem hos Amelies bror Carl, som var läkare på Löts Sanatorium utanför Strängnäs. Hästen fick sin gravplats på en åkerholme, där han betat de sista åren.

Axel rider till häst ur Rämens allé. Hästen namn är Maggan. Allén innehåller ca hundra träd av olika slag och ålder. De äldsta är från 1700-talet och de yngsta från 2010-talet. Axels barn köpte gården 1971. Allén har natur- och kulturskydd och samlar många lavarter och fåglar. När träden fallit förs de till en ”trädkyrkogård” på Hyttbacken. där lavar, insekter och skalbaggar kan fortleva.
Foto William Dickson 1974.






Hösten 1984 började Emil första klassen i Rämmens folkskola. Efteråt planterade han med sina föräldrar en balsampoppel, som då var en enmeters pinne med tjockleken 3 cm i omkrets.
År 2018 hade den växt till det högsta trädet i allén och med omkrets på 3 meter i brösthöjd. Emils och Fridas barn Malva och Loke har just mätt det, medan Hektor och Ada tittar på. Deras yngsta syster Vera var ännu inte född. Hon kom till världen den 20 november 2020.
Balsampoppeln kom som stickling från Soltäppan i Storängen.
Foto barnens farfar William Dickson.



Balsampoppelns röda blomställningar i allén till Rämens herrgård
Foto William Dickson



Två små kusiner, Emil Dickson och Ann Hedberg i allén på Rämen, sommaren 1980.
Foto Konstnärinnan Britta Lindberg Sjökvist. Hon hyrde många år i norra flygeln samma ateljé, som Anshelm Schultzberg hade hundra år tidigare.



Amelies syster Harriet Löwenhjelm skrev 1909 dikten ”Beatrice Aurore”, där denna lindallé omnämns i fjärde strofen. I Harriets teckning med det förälskade paret i allén syns den gamla väderkvarnen, dit de är på väg. Kvarnen är nu sedan länge riven, men grinden, den finns kvar.






I foderkammaren i ladugården på Rämen står på golvet några telådor, som numera används för att lagra korn till fåren. På en av dem sitter en fraktsedel från ”Tefirma Oscar Dickson”. På sedeln har min farfar skrivit med bläck: ”Broken Orange Pekoe”. Det var en särskild tekvalité, som fanns i Dicksonteet. På fraktsedeln finns även en betjänt, som serverar te, vilken min farmor målat.
Därför tänker jag på mina farföräldrar varje gång jag passerar lådan för att bjuda fåren på deras måltid.

# God Jul & Gott Nytt År

***hälsar William***